

ע"פ 40376/07/16 - חרוש רחמים נגד יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה ת"א

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"א 40376-07-16 רחמים נ' המקומית לתכנון ובניה ת"א
תיק חיצוני: 1/15/0003691

לפני: כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המערער
נגד
המשיבה

יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה ת"א

פסק דין

בפני ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב (כב' השופט י. חסדיאל) מיום 12.7.16, לפיה נדחתה בקשת המערער להורות על הארכת עיכוב ביצוע צו ההריסה המנהלי.

הרקע

ביום 2.7.15 ניתן צו הריסה מנהלי לגבי הקומה השנייה בבית המערער. המערער הגיש בקשה לביטול הצו דן וטען כי לא התקיימו התנאים שבסעיף 238א(א) לחוק התכנון והבניה, לעניין הוצאת צו הריסה מנהלי. המערער במקביל החל לדבריו לפעול גם לקבלת היתר בניה. במהלך הדיונים בבית משפט קמא הגיעו הצדדים להסכמה לפיה יאושר צו ההריסה המנהלי. הצו אושר לביצוע וביום 31.1.16 קבע בית משפט קמא כי הצו יכנס לתוקפו ביום 3.4.16. בהמשך האריך בית משפט קמא את עיכוב הביצוע עד ליום 10.7.16. ביום 5.7.16 מספר ימים לפני תום עיכוב הביצוע, הגיש המערער בקשה נוספת להארכת עיכוב הצו למספר חודשים ובית משפט קמא דחה את הבקשה דן. על כך הערער נשוא הדין.

נימוקי הערעור בקליפת אגוז

1. שגה בית משפט קמא בדחותו את הבקשה שכן הייתה הסכמה מפורשת לפיה המערער יהיה זכאי להגיש בקשה להארכת עיכוב ביצוע הצו אם תוגש בקשה להיתר בניה, ובהתאם להתקדמות הטיפול בבקשה.

2. שגה בית משפט קמא כאשר קיבל את טענת המשיבה לפיה אין ליתן למערער אורכה משום

עמוד 1

שהבניה הכלולה בצו ההריסה אמורה להיהרס בהתאם לבקשה להיתר שהגיש.

3. במקרה דנן, נגרמו עיכובים בהשלמת הטיפול בבקשת המערער לקבלת היתר בניה, עיכובים שמקורם במשיבה ולא במערער. אלמלא העיכובים הללו יכול היה המערער לקבל היתר בניה לפני מספר חודשים.

דיון והכרעה

כבר עתה ייאמר כי דין הערעור להידחות מהטעמים שיפורטו בהמשך.

מדובר בצו הריסה מנהלי שהוצא לפני כשנה וחצי ביום 2.7.15, לגבי עבודות בניה בשטח של כ- 56 מ"ר, הגבהת קירות ובניית גג מלוחות מבודדים. לנוכח הסכמת הצדדים דחה בית משפט קמא את ביצוע הצו המנהלי עד ליום 3.4.16. ובהמשך למרות התנגדות המשיבה, דחה את ביצועו עד ליום 10.7.16 ואף קבע "אלא אם כן תינתן אורכה נוספת".

המשיבה טענה בפני בית משפט קמא ואף בפני, כי בהתאם לבקשה להיתר אותה הגיש המערער, הבניה הכלולה בצו הריסה המנהלי העשויה מחומר קל עומדת להיהרס ובמקומה מתבקשת בניה של קומה חדשה עשויה מבטון ובלוקים ועל כן אין מקום להמשך עיכוב ביצועו של צו ההריסה המנהלי. מטעם זה, בין היתר, סבר בית משפט קמא ובצדק, כי אין מקום להמשך ולעכב את ביצועו של צו ההריסה המנהלי.

יוער, כי גם מהמועד בו ניתנה ההחלטה נשוא הדיון, חלפה כחצי שנה. גם היום בדיון בפני, לא הוברר מתי ידון העניין בפני הועדה.

כידוע, הלכה פסוקה היא כי צו הריסה מנהלי נועד להיות הליך מהיר, על מנת לשמר את התכליות העומדות בבסיס צווי ההריסה המנהליים. במקרה דנן, לאחר אישורו של הצו בהסכמת הצדדים, ביום 31.1.16 ומאותו יום ואילך, התבקשו וניתנו מספר אורכות לביצוע הצו דנן. אין מקום בנסיבות הללו ליתן אורכה נוספת, לא התרשמתי כי מתן ההיתר נמצא "בהישג יד". ויתרה מזאת, גם אם יינתן היתר בניה כחוק יש להרוס את מרבית המבנה נשוא צו ההריסה המנהלי.

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בהחלטתו של בית משפט קמא, ואני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ז, 05 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.